

אין מי להציל ישראל שורץ (מימין), המציל בחוף גורדון, מביט בהערכה רבה על כל האנשים המגיעים לחוף הים במזג האוויר הסגרירי. השוחים נראים כנקודות בודדות בים, ועליו להשגיח עליהם.

תפאורה לצילום זוג התיירים מצרפת טייל בלבוש מלא לאורך החוף. הבעל חיפש עמדת צילום מוצלחת כדי להנציח בתמונה את אישתו היקרה בנוף הים של מדינת ישראל.

רחצה בלבוש התיירות מבליגה הגיעו לחוף בלבוש מלא, אבל לא ויתרו על הכניסה למים ולו רק כדי לחוש את המים בכפות ירגליהן ולאסוף צדפים למזכרת מעונת הסתיו בישראל.

לוקנים אין זמן

יוסף קורץ מגיע לחוף מהישיבה שבה הוא מלמד תורה. לדעתו רק לצעירים יש זמן לבוא לחוף כדי לקרוא עיתונים וספרים. לוקנים לא נותר הרבה זמן, לכן הם מנצלים אותו.

רגל ועד ראש ומצהירה שלא באה לחפש חתיכים. "אני תלמידה טובה, למרות שר הגעתי לים בשעה שבני כיתתי יושבים בשיעור. באתי להסתכל בגלים ולתפוס שלוה, אחרי המתח של הבחינה שעברתי היום."

בקטע אחר של החוף נתפס גם אמיר מילר בבגדיו. הוא חייל בחופשה, המשרת בחיל-הים. כמוכן שבחר לבלות בחוף הים גם בחופשה, כי הוא תמיד בים. אבל למה בבגדים? "קר! מה פתאום להוריד את הבגדים?" הוא בא לים כדי ליהנות מהשקט. לדבריו זוהי תקופה טובה כדי לפקוד את החוף, ככה סתם, בשביל הכיף.

אין חתיכות והעיניים לא מסתובבות יותר מדי. והוקנים? "הם נהדרים, לא מבלבלים את המוח."

על החוף פגש אמיר את אנה גולנברי, היא הגיעה לחוף למזג-האוויר הנעים, שהלהיב אותה. היא אומנם לובשת בגדיים מתחת לבגדי היום-יום, אך מסרבת להסיר אותם. "ק' מדי היום בשביל להתפשט", אומרת אנה.

לחלץ

את העצמות

הנועזים, הם המתרחצים הקבועים של החוף. אותם לא ירתיע מזג-האוויר. מדי יום, במשך כל ימות השנה, הם מגיעים לחוף, פושטים בגדים ונסחפים בשיכרון הים. "זו העונה הכי יפה והכי נעימה בים. בקיץ היה החוף מלא אנשים, שלא (המשך בעמוד 66)

